

Megérkezett Berlinbe az MSZMP küldöttsége

Szombaton reggel fél hétkor megérkezett Berlinbe a Magyar Szocialista Munkáspártnak a Német Szocialista Egységpárt VI. kongresszusán részt vevő küldöttsége. A magyar pártküldöttséget Gáspár Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Budapesti Pártbizottság első titkára vezeti. A küldöttség tagjai: Sándor József, a KB tagja, a KB osztályvezetője és Kárpáti József, a Magyar Népköztársaság berlini nagykövete, aki az NDK fővárosában csatlakozott a küldöttséghez.

Az MSZMP küldöttségének fogadására megjelent Erich Apel, az NSZEP Politikai Bizottságának póttagja, Guenter Mittag, az NSZEP Központi Bizottságának titkára, Rich Mielke államvédelmi miniszter és Hans Rodenberg professor, a Központi Bizottság tagjai, továbbá a KB apparátusának számos osztályvezetője. Jelen voltak a magyar nagykövetség vezető munkatársai.

Az előrehaladás biztosítója

Kommunisták tanácskozása a kábelgyárban

Új ütemleket rajzolnak a munka kottalapjára a Magyar Kábelművek szegedi gyárának dolgozói. E jelek a fejlődés számai, 1963 feladatai. Az új tervében több mint 165 millió forint értékű árut kell adniuk a népgazdaságnak. Ebben szerepel majd közel 1 millió kilométer különböző műanyagszigetelésű vezeték.

E cél ismeretében tanácskoztak legutóbbi párttaggyűlésükön az üzem kommunistái. Voltak itt többen, mint meghívták, pártion kívüli részlegvezetők és fizikai dolgozók is. Halász Árpád, a gyáregység vezetője ismertette a pártvezetés beszámolóját. Ha címet kellene adni a taggyűlési beszámolóknak, úgy hiszem nem lenne találatosabb: »Legfontosabb pártmunkánk a gazdaságszervező tevékenység«.

Akik hamis hangot fogtak

Ahogy visszatekintett a beszámoló a gyár rövid történetére és sorolta az eseményeket, meglevenedtek a hallgatók előtt az indulás nehézségei. 1960, ahogy itt mondják, a létezésért folyó harc időszaka volt, amikor a gyári kollektíva együttes munkája a régi lakatany épületeiből munkatermeket varázsolt, s megvetette a szegedi kábelgyár alapjait. A következő év, az 1961-es a termelésnövelés esztendeje. Ekkor az előző évhez mérten 360 százalékkal növelték a termelést. Tavaly a vezetés színvonalának emelése, a bizonylati rendszer kialakítása és megszilárdítása volt napirenden. Mindezt a termelés mennyiségének 20 százalékos növelése közben kellett megvalósítani. S ez a 20 százalék nem kis dolog volt, hiszen néhány kisebb szegedi üzem egész évi termelését jelenthetné, mert 1962-ben a szegedi kábelgyárban 116,5 millió forint értékű árut gyártottak.

Az elmúlt évet ezen a taggyűlésen mégsem úgy értékelték, mint kizárólagosan jót. A beszámoló és a hozzá szólók — Papp Zoltán, Petri Béla, Karnoth Györgyné és sokan mások — mind-mind alátámasztották Halász Árpád szavait, hogy a vezetés színvonalának emelése közben többen megelégedtek a dolgozókkal való kapcsolat apólasáról. S ez a megelégedés ma olyan mérvű, hogy már-már a szakadás veszélyével fenyeget. Többen a műszaki vezetőkre panaszkodnak. Sorra álltak fel, hogy elmondják: bármilyen jó is az üzem munkakottalapja, egyesek hamis hangot fogtak az elmúlt évben. Papp Zoltán így kezdte hozzászólását:

Nem jól van ez így

— Nem a magam problémáját említem csupán. Egyik munkatársam fordult hozzám a minap, azt kérdezte, hogy én mint párttag mit szólnék ahhoz, hogy 97 százalékos teljesítménnyel 1500 forintot kapott, 118 százalék után a következő hónapban csak 1100-at. Nem tudtam neki választ adni, de a művezetők egy része sem. Azok is azt mondják men-

jen a bérelszámolóba. Nem jól van ez így... A helyeslés moraja futott végig a termen, s a következő felszólalók is a »nem jól van ez így«-gyel folytatták.

— Forgolódjanak többen a dolgozók között a vezetők! — mondta Fővényesi Andrásné, a warnis-cső gyártó üzemrészt vezetője. Beszélgettek is velünk, hogy jobban ismerjék problémáinkat! — Az anyag és alkatrészeszerzéssel legyenek előrelátók! — szolt Petri Béla, a TMK dolgozója. — Ne kelljen alkatrészcserére miatt több órát állni egy gépnek, ha csak lényegében felőrlés javítás van rajta!

— Persze nemcsak a művezetők vétének hibát — folytatta —, hanem egyes munkatársak is. Panaszokodnak, hogy nincs megfelelő szerszám s ilyenkor kalapáccsal, hidegvágóval esnek a gépnek. Nem helyes ez.

A „minden“ tág fogalom

A szakszervezeti bizottság titkára, Karnoth Györgyné a munkakörülmények javítását vetette fel.

— Volt olyan nap — mondotta —, hogy 12 fokos hidegben dolgoztak emberek. Törődjenek többen munkatársakkal a művezetők.

A munkaversennyel többen is foglalkoztak. Szemére vetették a művezetőknek, hogy megelégedtek a szocialista-brigád-mozgalommal való foglalkozással. Néhányan annyira elfelejtették, hogy a novemberben kiértékelésre elvitt brigádnaplókat még eddig nem adták vissza. Így aztán másfél hónapja még az újabb eseményeket sem tudják bejegyezni a naplóba a brigádok. Ezt Kósa Istvánné mondotta el.

Már-már úgy látszott minden hiba forrását a művezetőkhez vezetik vissza. Pedig nemcsak ők a hibák okai. Igaz, maguk tevékenységét többé-kevésbé úgy értéklik, hogy ők mindent megtettek.

— A »minden« tág fogalom — szolt Nagy József főkönyvelő. Van, akinél háromszori csengetést jelent, ha hibát tapasztalt. Mások tizenötösöt is visszatérnek a dologra. Ezért nem mondják ki a művezetők olyan könnyen, hogy mindent megtettek.

A jót természetesen vették

— Én dolgoztam gépállomáson — magyarázta Kósa Istvánné. Ott egy bizonyos idő eltelté után minden gépnek kötelező volt elvégezni a nagyjavítást. Itt is kellene időt szabni egy-egy gép használatára, s utána vegyék kezelésbe a karbantartók. Kevesebb vesződés lesz kezelésükkel, jobb minőségű árut tudunk készíteni.

Igy rakták egymás mellé a munka kottalapjára az újabb jeleket és elmondották mit

Új szovjet nagykövét Magyarországon

Georgij Gyenyiszov 54 éves diplomatát nevezték ki a Szovjetunió magyarországi nagykövetévé.

Georgij Gyenyiszov 1929 óta vezető tisztségeket töltött be a Komszomolban és a pártban. 1959-ben az SZKP Központi Bizottságának osztályvezetőjévé nevezték ki. Legutóbb Gyenyiszov a Szovjetunió bulgáriai nagykövete volt. Georgij Gyenyiszov az SZKP Központi Bizottságának tagja.

Vlagyimir Usztyinovot felmentették a Szovjetunió magyarországi nagykövetének tiszte alól, mivel más beosztást kapott. (MTI)

Igények és lehetőségek

Ilyenkor, választások idején intenzívebb az érdeklődés a társadalmi ügyek iránt. Még az olyan ember is áldoz időt a politikára, aki egyébként újságot sem igen olvas, legfeljebb a sport miatt veszi kezébe.

Valamikor a nagy ígéretések és semmit nem teljesítő idoszaka volt a választás, és nem csoda, ha a lakosság végül már teljesen közönyössé vált iránta. Raffinált kortések hada próbálta a népszerű Kossuth-nóta kádenciájára a hazug szövegű dalocskákat, de a dolgozók öntudatos tömegeinél elmaradt a lelkesedés. Az akkori jelöltek pénzért vásárolták az egyszerű voksokat, s miután feljutottak a hivatalba, vagy a bársonyszékbe, tökéletesen megelégedtek »választóikról«.

Ez a világ azonban már nagyon távoli és nagyon idegen tőlünk. A munkásszótály győzelme után a dolgozó nép kezdett gazdálkodni, politizálni, építkezni és választásokat lebonyolítani saját országában. És mint önmaga gazdája, tudott is felhőtlen örömmel urnákhoz járulni, hogy sorából válasszon képviselőket. Csak később kezdtek elszakadni népiunktól az ország vezetői. Önfejtűen, a kommunista és a pártion kívüli tömegek véleményére legyintve, a szocializmus építését önmagáért valónak képzelték, nem pedig a közjó, az életszínvonal állandó gyarapítása érdekében. Így születtek azután az irreális tervek, figyelmen kívül hagyva az igényeket, figyelmen kívül hagyva magát az embert. Hatalmas üzemek épültek, az igaz, de indokolatlanul gyors

ütemben, miközben a tömegek, minden értékek és létesítmények megteremtől, alig érezték anyagi helyzetük jobbulását.

Más a helyzet. Talán a VIII. pártkongresszus egyik alapvető tétele fejezi ki ezt legjobban: a szocialista építés eredményeivel együtt kell járnia az életkörülmények szüntelen javulásának! S ez nem frázis, nem üres ígért. Mihelyt a pártkongresszus beszámolójában elhangzott, hogy javítani kell az övezteket, a szülő anyák fogadták, ezt azonnal úgy fogadták az emberek, mintha már meg is valósult volna. Miért? Mert a mai politika mindig nyílt és őszinte, továbbá, mert szavai és cselekedetei pontosan fedik egymást. Tudja a lakosság, hogy csak reális, alaposan átgondolt, anyagilag már eleve biztosított ígéretek hangzanak el. S nem is kellett még csalódnia senkinek. A pártkongresszus még annyira közel van hozzánk, hogy szinte a levegőjét is érezzük, és máris rendelet rögzíti a szülő nők 20 hetes szabadságát, az 500 forinton aluli özvegyi nyugdíjak rendezését, egyes tartós fogyasztási cikkek árának csökkentését.

Vagy mikor csalódott például Szeged lakossága az elmúlt öt-hat esztendőben? A korábbi országgyűlési és tanácsválasztások, vagy békekölcsonjegyzések idején szinte mindig csak a textilművekkel és a Faragó utcai bérházakkal érvelhettünk, dicsekedhettünk. És ma? Évről évre pontosan megvalósul a lakásépítési program, kombináltá bővítik a textilműveket, létrejött és tovább épül a kábelgyár, milliárdos beruházással gumigyártat kap a város, iskola, új üzletház, fedett uszoda, termálfürdő, szálloda stb. épül olyan tempóban, hogy még rendszerünk rosszakarói is alig mernek szólni valamit. A boltokban csak nehezen kapható nagy képernyős, vagyis jóval drágább televíziós készülék a megelégnült kereslet miatt; az új lakásokba költözöttek legtöbbször a régi bútorzatot is kicserélik; tovább növekszik az autóvásárlásra jelentkezők száma. Az adatok, a tények egész légióját lehetne még felsorakoztatni, de a megemlégetek is mutatják: most már valóban felfelé ível a népünk boldogulását mutató grafikon, most már kezdünk ténylegesen úgy élni, ahogyan a hatalom birtokosaihoz, az ország »uraihoz« méltó. A Hazafias Népfrent Országos Tanácsának választási felhívása számokban így fejezte ki gazdagodásunkat: »Az elmúlt négy év alatt nemzeti jövedelmünk 31 százalékkal, a foglalkoztatottak száma 21 százalékkal, a fogyasztás 19 százalékkal nőtt«.

Tehetséges nép vagyunk. Ha anyagi erőnkől futná, sokkal gyorsabban is képesek volnánk megteremteni a szocialista, kommunista jólétet, az igények legmagasabb szintű kielégítését. Tehát nem hozzáértés vagy elhatározás kérdése ez. Minden a termelőszövetkezeti földeken, az üzemek gépei mellett dől el elsősorban. Ahol a termelés összes mutatój kedvező képet mutatnak, ott a kollektíva komolyan veszi nemcsak a helyi, hanem az országos célkitűzések megvalósítását is. Ahol viszont csak azzal tördnek, hogy szigorú tervfegyelem helyett szép hangzású jelentések fogalmazása révén érjenek el hírnevet, ott súlyos hiba van. Az ilyen helyeken úgy viselkednek, mint a nagyszájú ember, aki valamilyen nehéz munka közben így kiáltozik: fogjuk meg és vigyék! Kiket csapnak be a terveket nem teljesítő? Nyilvánvalóan önmagukat, valamennyiünket.

Február 24-én lényegében a magunk boldogulására szavazunk. A párt helyes politikájára, a szocialista mezőgazdaságra, a békés, biztonságos életre. Arra, hogy nyugodtan dolgozhassunk és terveinket maradék nélkül valóra válthassuk. Most nincs szükség ígéretekre, felfújt frázisokra, hanem az eddig végzett munka és a további lehetőségek józan megítélése a fontos. A tények önmagukért beszélnek. Meggyőzik a normális ítélőképességű embert arról, hogy amit lehetett, azt mindig megtette a párt és a kormány. A jövőben is megteszi.

F. N. I.

hogy kell csinálni, hogy a jövőben, zökkenőmentesebb legyen a munka. Ki-ki a maga szavaival mondotta el, hogy most legfőbb politikai munkának tekintik a gazdaságszervező tevékenységet.

Sokan szaláltak fel és sok mindenről beszéltek. A jót, mert ilyen is sok van, természetesen vették. Csak elvétve említették, mint amikor egymással beszélgetnek, mert őket is a hibák megszüntetése foglalkoztatta ezen a taggyűlésen. Kimondva, vagy kimondatlanul valamennyien vallották; hogy a VIII. kongresszus határozatainak szellemében ezeket kell megszüntetni, hogy teljesítsék az új esztendőben rájuk háruló feladatokat. Megszüntetni a hibákat azért, hogy az új tervében a jó kottalap mellett ne fogjon senki hamis hangot a szegedi kábelgyárban.

Nagy Pál

Rohamosan emelkedik a Tisza vízszintje

Előkészületek az esetleges árhullám megfékezésére

Az idej rendkívül szeszélyes időjárás gyorsan változtatta a Tisza képét és vízállását. De mit mondanak erről a szakemberek a vízügyi igazgatóságon?

— A rendkívül változékony, csapadékos időjárás és a délről betörő elmúlt heti enyhe idő megolvasztotta a Tisza jégtakaróját — hangzik a tájékoztatás.

A sok csapadék az ország több területén megduzzasztotta a folyókat, különösen a Duna vízszintje emelkedett. A Tisza szegedi területén is rendkívül gyorsan kellett változtatni az igazgatóság felkészülési tervét. Decemberben még arról gondolkodtunk, hogy az esetleges jégdugót milyen módszerrel robbantsuk, távolítsuk majd el. A révkapitányságnak is sok problémát okozott a befagyott Tisza, több vakmerő gyermek, de még könnyelmű felnőtt is átment a Tisza jegén.

— Az új év utáni csapadékos idő ismét megváltoztatta a felkészülési tervet. A sok csapadéktól, s az enyhe időtől

felszakadozott a jégtábla, és rohamosan nőtt a Tisza vízszintje.

Január 8-án még mindössze plusz 24 centiméter volt a Tisza vízszintje Szegednél, de január 11-ig már 287 centiméterre emelkedett.

A változásnak megfelelően felkészült a Szegedi Vízügyi Igazgatóság. Mivel a rohamos emelkedés néhány nap múlva valószínűleg veszélyeztetni fogja az árterületet, elzárják az árterületi zsilipeket, nehogy a jeges ár elborítsa a hullámtéren levő értékeket.

A jeges ár elmúltával hamarosan hozzákezdnek a vízügyi igazgatóságon a tavaszi munkák előkészítéséhez. Többek között megkezdik a szokásos partvédelmi munkákat.

A hóesés gondot okozott a közlekedésben

Takarítják az utakat

Tegnap az erős széllel párosult hóesés Szegeden sok gondot okozott elsősorban a villamosközlekedésben. A villamosok motorjára felverődő hó sok kocsinál idézett elő műszaki hibát, s ez a kora délelőtti órákban is 15–20 perces idővesztéseket okozott. A közlekedési vállalat mindent megtett annak érdekében, hogy az akadályokat elhárítsa. Megerősítették a hőeltakarító brigádokat, s tagjai kora reggeltől tisztították a villamosínsíneket. Tegnap reggel 8 órától hóékeket is működtettek.

A vállalat közölte, hogy hófúvás esetén csak szólókoscsikat közlekedtet. A Szegedi Köztisztasági Vállalat tegnap rendkívüli hómunkásokat alkalmazott. A főtűonalak tisztítására azonban jó néhány száz hómunkásra van szükség, ezért ma újabb munkásokat vesznek fel. A Szegedi Kertészeti Vállalat 50 dolgozója is vállalkozott az utak tisztítására. A köztisztasági vállalat már tegnap működtette hóékeit, ezenkívül szórással biztonságossá tette a főbb közlekedési útvonalakat.